

صدا و سیما در تسخیر انقلابیون

۱۸ بهمن ۱۴۰۴ ساعت ۸:۲۲

اعتراض‌های تابستان، پاییز و زمستان سال ۱۳۵۷ که دامنه آن بسیار گستره بود دامن نهادهای فرهنگی و تبلیغاتی رژیم را نیز گرفته بود. به تعبیر دقیق‌تر، دامنه اعتراض‌ها و اعتصاب‌ها به کارکنان صداوسیما نیز کشیده شده بود و بسیاری از نیروهای این سازمان به صف مردم انقلابی پیوسته بودند.

اعتراض‌های تابستان، پاییز و زمستان سال ۱۳۵۷ که دامنه آن بسیار گستره بود دامن نهادهای فرهنگی و تبلیغاتی رژیم را نیز گرفته بود. به تعبیر دقیق‌تر، دامنه اعتراض‌ها و اعتصاب‌ها به کارکنان صداوسیما نیز کشیده شده بود و بسیاری از نیروهای این سازمان به صف مردم انقلابی پیوسته بودند. ماجرا از این قرار بود که برخی کارکنان رادیو و تلویزیون ملی به علت عدم صداقت در پوشش درست حوادث توسط این سازمان و مغایرت آن با اهداف و ارزش‌های رسانه ملی که رسانه باید در خدمت مردم باشد، دست به اعتصاب زده و در اواخر آبان از ادامه فعالیت خود سرباز زدند. با نزدیک شدن به مقطع منتهی به پیروزی انقلاب اسلامی در بهمن ۱۳۵۷ و افزایش بیشتر نیروهای این سازمان، درگیری و تنش در فضای رادیو و تلویزیون بیش از پیش شد. نقطه اوج این حوادث را می‌توان ده روز پایانی رژیم پهلوی دانست که با ورود امام در تاریخ ۱۲ بهمن ۱۳۵۷ آغاز شد. ۱. در واقع، هرچند شاپور بختیار اعلام کرده بود که ورود حضرت امام به کشور را توسط رسانه ملی تحت پوشش قرار خواهد داد، اما کارکنان صداوسیما که در اعتصاب به سر می‌بردند، خود به درون این سازمان رخنه و تلاش کردند سررشته امور را به دست گیرند و خود این وقایع را پوشش دهند. با این حال، پوشش تلویزیونی ورود امام دقایقی بیشتر ادامه پیدا نکرد و با دخالت نظامی‌ها تلویزیون به پخش تصاویری از شاه و سرود شاهنشاهی پرداخت. در پی این حادثه بختیار اعلام کرد که رسانه نمی‌توانسته به دلیل محدودیت امکانات تمام مراحل ورود امام به کشور را تحت پوشش قرار دهد. مضاف بر این، ورود نظامیان به صداوسیما برای دستگیری عناصری از ساواک بوده و ارتباطی با برخورد با انقلابیون ندارد. اما با حضور امام در تهران و سخنرانی‌های روشن‌گرانه ایشان در ارتباط با نقش رسانه ملی روزبه‌روز بر اعتصاب‌کنندگان این بخش از دستگاه حاکمیت افزوده شد. با این حال، نقش این اعتصاب‌کنندگان جالب بود. در واقع آنها هرچند دست به اعتصاب زده بودند، اما در لحظات حساس در رسانه حاضر می‌شدند و تحولات مهم را پوشش می‌دادند؛ به عنوان نمونه روز ۱۷ بهمن‌ماه سخنرانی امام به صورت زنده پخش شد و ایشان توانستند به صورت مستقیم از طریق تلویزیون با مردم صحبت کنند.

اما از بعدازظهر روز ۲۱ بهمن‌ماه، در خیابان جام جم، از میدان ونک تا محمودیه جوانان انقلابی همراه کارکنان رادیو و تلویزیون ملی، که در اعتصاب به سر می‌بردند، زنجیره انسانی تشکیل دادند و تا اواسط روز ۲۲ بهمن‌ماه همان‌جا ماندند. در این میان، ارتش نیز با چند تانک و نفربر به مردم انقلابی پیوست و به نشانه پیروزی تیر هوایی شلیک کرد. با گذشت زمان نظامیان طرفدار شاه که

در سازمان رادیو و تلویزیون مستقر بودند دست خالی بیرون آمدند و به مردم پیوستند. در این میان، گروه‌های مسلح انقلابی برای تصاحب سازمان اعلام آمادگی کردند. پس از آن تعدادی سرباز که مسلح بودند با اتومبیل‌های نظامی و چراغ‌های روشن وارد خیابان جام جم شدند. در پی ورود آنها، مردم شروع به سر دادن شعارهای انقلابی کردند. در این بین، درگیری کوچکی میان آنها و مردم مسلح رخ داد که با پیروزی مردم به پایان رسید. در نتیجه مردم به محوطه بیرونی سازمان صداوسیما وارد شدند و سرود «ای ایران، ای مرز پرگهر» همراه بوق اتومبیل‌ها در فضای سازمان طنین‌انداز شد و صدای انقلاب مردم از رسانه ملی به گوش تمام دنیا رسید. ۲

منابع:

۱. علی‌اکبر عبدالرشیدی، «این صدا و تصویر راستین انقلاب است»، ۱۲ بهمن ۱۳۸۷
۲. مرکز دایره‌المعارف بزرگ اسلامی، «انقلابیون سال ۵۷ چگونه صداوسیما را به دست گرفتند؟»

www.iichs.ir

آدرس مطلب :

<https://www.cafetariikh.com/news/48187/صدا-وسیما-تسخیر-انقلابیون>